

Воротарчик (веснянка-гра)

Широко
♩ = 70

Західне Поділля. Від Товариства "Вертеп",
м. Тернопіль, 1990 р.

(I) Во - ро - тар = во - ро - тар = во - ро - та - рчи - ку,
а втво - ри, а втво - ри во - ро - тонь - ка!

(II) А що ж то, а що ж то за пан ї - де,
а що ж то, а що ж то за дар ве - зе?

(I) Зо - ло - те, зо - ло - те го - рня - то - чко,
кра - йне - є, кра - йне - є ди - тя - то - чко.

(II) Не - ма па - на вдо - ма, по - ї - хав до Льво - ва...

– Воротар-воротар-воротарчику,
А втвори, а втвори воротонька!

– А що ж то, а що ж то за пан їде?
А що ж то, а що ж то за дар везе?

– Золоте, золоте горняточко,
Крайнєє, крайнєє дитяточко!

– Нема пана вдома, поїхав до Львова
Ключі купувати, замки замикати!

– А ми ключі відберем,
Та й всі замки розімкнем!
Їдем-поїдем!

Учасники гри розбиваються на два гурти. Перший стає в одну лінію. Другий гурт на початку складається з двох гравців, які беруться за руки і, піднісши їх догори, утворюють "ворота". Перший гурт заспіває, другий відповідає. Після слів "їдем-поїдем!" перший гурт стрілою біжить до "воріт"; "ворота" пропускають кількох гравців і розбивають їхню лінію, різко опустивши зімкнені руки. Після цього ті, хто встиг пробігти, парами стають позаду воріт і теж роблять "ворота", а решта вертаються на попереднє місце. Гра триває доти, доки увесь перший гурт не увіллється до другого.